

Milí priatelia,

na úvod tohto adventno-vianočného čísla *Novín z Rodiny LPP* vám v mene všetkých lektorov vyprosujeme:

– schopnosť aspoň na krátku chvíľu sa zastaviť, aby ste mohli prežiť v naozajstnej radosti a pokoji

– vzácny čas Adventu a sviatky narodenia Dieťaťa, ktoré prišlo ukázať každému človekovi Božiu lásku.

Do každého dňa budúceho roku vám prajeme všetko dobré, najmä vnímavosť na Lásku, ktorou vás toto Dieťa a mnohí ľudia, ktorých vám pošle do života, obdaria, a tiež schopnosť odpúšťať a prejavovať milosrdenstvo.

Jozef a Simona Predáčovci,
David a Michaela Prentisovi

Sme pokrytci? (O otvorenosti životu)

Mária Schindlerová

Občas dostaneme námietku, že PPR vychováva manželov k pokrytectvu, pretože na jednej strane manželia tvrdia, že sú otvorení životu a nebránia počatiu, ale pritom robia všetko proti tomu, aby počali (okrem tých manželov, ktorí PPR používajú na dosiahnutie počatia).

Ak kreslíme grafy, robíme záznamy, aby sme zistili plodné a neplodné dni, a potom sa usilujeme načasovať intímne zjednotenie do dní neplodných, ako to súvisí s otvorenosťou životu a s ochotou prijať deti ako Boží dar, čo manželia sľúbili pri sobáši?

Podľa niektorých je to nedôvera voči Bohu – vraj najlepšie je nesledovať nič, nechať sa prekvapiť, veď Boh nám predsa nenaloží viac, ako by sme zvládli,

a že za celým tým plánovaním stojí pohodlnosť a sebeckosť, nechota prijať viac detí. Takže potom sa tvárime, akoby sme boli životu otvorení, ale v skutočnosti nie sme.

Je zaujímavé, že tento názor počut' zvyčajne od mužov – ale vlastne je to pochopiteľné. Nevie, ktorá žena by brala „v pohode“ to, že bude rok čo rok tehotná a čaká ju pôrod, kojenie, potom starostlivosť o deti ako schodíky... iste, žena to vie prijať, ale pochybujem, žeby si to niektorá predstavovala ako normálny a očakávaný štandard. Pozrime sa preto spolu na otvorenosť životu – čo to znamená, ako ju chápe Cirkev a čo v skutočnosti manželia pri sobáši sľubujú.

Takže hneď na začiatku je potrebné povedať, že otvorenosť životu neznamená pustiť kontrolu z rúk a zodpovednosť za veľkosť rodiny nechať na Boha. On to kormidlo vložil do rúk manželom. Byť otvorení životu neznamená ani tváriť sa pri každom intímnom manželskom akte, že chceme počať dieťa.

V dnešnej dobe a so súčasným poznaním vieme, že je len pár dní v cykle, keď je otehotnenie možné. Prečo by malo byť zlé poznať, ktoré dni to sú? Vari toto poznanie v nás zatvára tú otvorenosť životu? Ako? Potom by to znamenalo, že ak viem o niektorom dni, že je neplodný, tak je zbytočné – alebo priamo hriechne – byť spolu, lebo ten deň je zavretý životu? Ako by bolo možné „nechať sa prekvapiť“ Bohom, ak logicky vieme, že styk má súvislosť s počatím? a to, aby bol manželský akt otvorený životu, nie je nutné, aby bol v plodných dňoch. Otvorenosť životu nezávisí od dní, ani od vonkajších okolností. Ide o spôsob, akým je manželský akt uskutočnený. Cirkev hovorí, že je otvorený vtedy, ak nie je styk úmyselne uzavretý životu nejakým ľudským zásahom.

Sú len dve možnosti: buď daný akt je uskutočnený spôsobom, ktorý vyjadruje otvorenosť životu, alebo je uskutočnený spôsobom, ktorým je úmyselne zavretý.

Úmyselne uzavretý je každou antikoncepciou a každým antikoncepčným správaním, od prerušovaného styku cez bariérovú antikoncepciu až po hormonálnu antikoncepciu a antiprokreatívnu sterilizáciu. Uzavretý je vždy vtedy, keď manželia predpokladajú, že tento konkrétny styk by mohol viesť k počatiu, a tak sa radšej sami poistujú tým, že daný akt nejako zneplodnia.

Otvorený životu je každý taký akt, keď manželia vlastne pri ňom nerobia nič. Majú ho takým spôsobom, akým sa život odovzdáva, bez ohľadu na to, či nezávisle od ich vôle je ten deň plodný alebo nie. Jednoducho sa sebe darujú v manželskom akte, ktorý je „normálny“. Jazykom dnešnej doby „nechránený“ – aj keď veľmi nerada používam toto vyjadrenie, pretože pred láskou druhého, pred jeho darom sa predsa netreba chrániť. Ten výraz používam len preto, aby bolo jasnejšie zrozumiteľné, že manželia nijako nezasahujú do manželského aktu. Rozhodujú sa len mať ho, alebo ho nemať.

Ak majú potom manželia spojenie v neplodných dňoch v cykle, počas tehotenstva, v prechode i po ňom a pod., aj keď vedia, že nepočnú dieťa, aj vtedy sú „otvorení životu“, lebo majú spojenie týmto spôsobom, ktorý je otvorený životu svojím spôsobom.

Mám teraz doma ročné dieťa, ktoré využije každé otvorené dvere, každú otvorenú zásuvku. Kolkokrát musím skontrolovať, či sú tie dvere naozaj zavreté, alebo len privreté! Otvorené neznamena len dokorán roztvorené – otvorené sú vždy, ak nie sú zavreté. Iste, je to len nedokonalé prirovnanie, ale vyjadruje to, že ak styk nie je úmyselne ľudským zásahom urobený neplodným, tak je otvorený.

Ján Pavol II. už ako krakovský arcibiskup v diele Láska a zodpovednosť napísal, že manželia sú zodpovední za veľkosť rodiny – aj pred sebou, pred svojimi deťmi, aj pred spoločnosťou. O otvorenosti životu napísal, že nemožno od manželov chcieť, aby v každom manželskom akte pozitívne chceli počatie – postačí ochota prijať počatie, aj keď si ho v danej chvíli neželajú.

Takže to je zároveň aj odpoveďou na to „prekvapenie“ od Boha. Nebude prekvapením počatie, ak manželia nebudú nič sledovať. Samozrejme, môžu sa spoločne dohodnúť, že sú ochotní prijať dieťa už aj v najbližšom cykle a prestať sledovať plodné a neplodné dni. A nebude prekvapením, ak otehotnejú možno aj v najbližšom cykle. O akom prekvapení od Boha môže byť reč, ak ten sex so ženou nemal Boh, ale muž?

Manželia, ktorí praktizujú PPR, si však nemyslia, že majú všetko úplne pod kontrolou. Vedia, že zodpovednosť je na nich. Oni dvaja sa budú rozhodovať a zvažovať, čo v ďalšom období. Môžu sa znovu rozhodnúť, že nebudú sledovať, kedy sa plodnosť po pôrode vráti – a možno budú do roka kolísať ďalšie dieťaťko. Ak je to ich slobodné a spoločné rozhodnutie, v poriadku, berú zaň zodpovednosť, lebo svojim konaním dali na to počatie podnet.

Ale môžu sa rozhodnúť, že sa budú orientovať vo svojej párovej plodnosti, aby vedeli zodpovedne regulovať veľkosť svojej rodiny. Veď všetko je nakoniec o tom, či sa rozhodnú spojiť sa alebo nie. A ak je v poriadku zriecť sa styku preto, lebo sme unavení, alebo preto, lebo máme v dome návštevu..., prečo by bolo zlé zriecť sa styku preto, lebo predvídajú, žeby mohol viesť k počatiu, a nepovažujú aktuálne za zodpovedné pozývať viac detí do svojej rodiny?

A aj na prekvapenia stále zostane priestor – a to práve preto, lebo žiadna metóda nie 100%. Jej efektivitu môžeme zvyšovať väčšou abstinenciou, ale vždy, ak majú manželia svoje spojenie spôsobom, ktorý nie je úmyselne životu zavretý, prijímajú aj tú možnosť, že „možno“ k počatiu príde – a sú ochotní ho prijať, aj keď si ho priamo nenapláňovali.

Dokonca aj Panny Márie sa Boh spýtal, či dá svoje áno na tehotenstvo, ktoré si sama nenapláňovala.

Keď teda manželia pri sobášii sľubujú, že prijmú deti ako Boží dar, znamená to, že aj plodnosť považujú za Boží dar a chcú s Bohom spolupracovať. Vedia, že nie sú pánmi nad životom a smrťou. Nesľubujú, že budú mať maximálne biologicky možný počet detí. Sľubujú si, že si budú navzájom darom a toto darovanie vyjadrujú manželským spojením, ktoré je skutočným manželským aktom – teda nie antikoncepčným aktom, ani nie vynúteným z jednej strany bz ohľadu na stav a spravodlivé požiadavky strany druhej. Vtedy, ak je ich spojenie skutočným manželským aktom, vyjadruje ich manželský sľub.

PPR jako životní styl

P. Martin Slenář

Drazí bratři a sestry, drazí přátelé, nedávno jsem se mohl zúčastnit jedné přednášky věnující se přirozenému plánování rodičovství. Na jednom slajdu stál nadpis: „PPR jako životní styl“. Tento nadpis mě velmi oslovil a utkvěl mi v hlavě. Ne, že by to pro mě byla zcela nová věc. Už před tím jsem pochopitelně o těchto věcech uvažoval. Ale velmi mě oslovilo právě ono motto a přimělo mě k tomu, abych o těchto věcech uvažoval v širších souvislostech, abych na PPR nenahlížel jen jako na metodu pohlavního soužití mezi mužem a ženou, ale skutečně jako na životní styl. Když jsme teď o 5. a 6. neděli velikonoční naslouchali evangelijním úryvkům, které nám představují Ježíše jako vinný kmen a nás jako ratolesti, respektive ve kterých Ježíš hovořil o plodnosti našeho života a o základním přikázání, kterým je láska, začaly se mi ony věci nějakým způsobem propojovat, až jsem dospěl k napsání této úvahy. Jako výchozí texty si беру 10. článek encykliky Humanae vitae, ve kterém je představena metoda přirozeného plánování rodičovství (její základní pravidla a předpoklady), a Janovo evangelium, 15. kapitolu, verše 1-17.

Tyto texty pak budu číst z různých úhlů pohledu. Budu se zamýšlet nad tím, že PPR jako životní styl není jen otázkou pohlavního soužití manželů, ale také že je to skutečně styl prožívání života člověka. Tento článek tedy rozdělím do následujících kapitol. PPR a pohlavní soužití manželů – představení životního stylu; PPR jako životní styl kněží; PPR ve vztahu k Bohu; a PPR ve vztahu k bratřím a sestřám, ve vztahu k farnosti. Na začátku ale předkládám zmíněné texty, abychom je měli stále po ruce.

Humanae vitae, č. 10

„Proto manželská láska žádá od manželů vědomí, že jsou povoláni k „odpovědnému rodičovství“, na něž se dnes právem klade zvláštní důraz a jež nutno též přesně chápat. Je nutno o něm uvažovat z různých oprávněných a spolu souvisejících hledisek.

Z hlediska biologických pochodů odpovědné rodičovství znamená znát a respektovat jejich funkce. Ve schopnosti dávat život odhaluje rozum biologické zákony, které tvoří součást lidské osoby.

Pokud jde o pudy a vášně, odpovědné rodičovství žádá, aby byly ovládnuty rozumem a vůlí. Pokud jde o fyzické, hospodářské, psychologické a sociální podmínky, může být projev odpovědného rodičovství dvojí:

- ***bud' řádně uvážené a velkodušné rozhodnutí mít početnou rodinu,***
- ***anebo rozhodnutí, učiněné z vážných důvodů a při zachování mravního zákona, vyhnout se dočasně nebo na neurčitě dlouhou dobu narození nového dítěte.***

Odpovědné rodičovství znamená též a především hlubší vztah k objektivnímu mravnímu řádu Bohem stanovenému, jehož věrným tlumočnickem je správné svědomí. Opravdu odpovědné rodičovství v sobě tedy zahrnuje, že manželé plně

uznávajú vlastnú povinnosť k Bohu, k sobe, k rodine a ke spoločnosti v pravé hierarchii hodnot.

V úkolu sdělování života jim tedy není dáno na vůli postupovat podle vlastního zdání, jako by mohli autonomním způsobem určit mravně dovolené cesty. Mají se v ujednání řídit tvůrčím úmyslem Boha, vyjádřeném samotnou povahou manželství a jeho projevů a vyjadřovaným stálým učením Církve.“

Jan 15,1-17

1 Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. 2 Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. 3 Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. 4 Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. 5 Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. 6 Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. 7 Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. 8 Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.

9 Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. 10 Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.

11 To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. 12 To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. 13 Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. 14 Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. 15 Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. 16 Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém. 17 To vám přikazuji: Milujte se navzájem!

[Pozn. red.: P. Slenář je farním vikářem římskokatolické farnosti Kolín, www.farnostkolin.cz – pokračování článku v příštím čísle Novin.]

Svedectvo

Volám sa Helenka a mám 45 rokov, 5 detí, úžasného manžela a prežívam už 25 krásnych rokov manželstva. Skúsenosť nášho manželstva nepíšem preto, aby som ním hodila ťažké bremeno na plecía manželov, ale naopak, aby som ohlásila že v manželstve sa dá žiť sexualita v slobode. Božie Slovo hovorí:

On mu povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“ (Matúš 22:37-40)

A práve toto sa stalo v našom manželstve pravdou a prinieslo nám to do manželstva Život.

Keď sme sa zobrali s mojím manželom Robkom, tak sme sa rozhodli, že chceme mať najmenej štyri deti. Keď sa nám narodili prví dvaja vytúžení synovia a tretieho som nosila pod srdcom, tak sme zistili, že obidvaja chlapci majú hemofiliu stredne ťažkého stupňa (jednoducho povedané krvácajúca choroba, strata zrážanlivosti krvi) a náš najstarší syn mal k tomu ešte ťažkú poruchu sluchu na hranici hluchoty. Pre nás to bola veľmi ťažká rana a lekári nám povedali, že je veľká pravdepodobnosť, že každý ďalší chlapec bude mať na 99% túto chorobu. A keď sa zistilo že pod srdcom nosím chlapčeka tak nám navrhovali interrupciu – čo sme rázne odmietli. Po narodení tretieho chlapčeka nám lekári oznámili, že aj tento má hemofiliu. Nastal na nás tlak z okolia a hlavne zo strany niektorých lekárov (česť výnimkám), že sme nezodpovední mať také deti, a že by sme to mali riešiť, pričom nám dávali rôzne ich – pre nás neprijateľné návrhy. Tento tlak a zároveň každodenný boj s touto chorobou pri našich malých chlapcoch, ktorí mali časté úrazy nás dostal do takého psychického stavu, že sme sa rozhodli, že už nebudeme mať deti a začali sme zabraňovať počatiu tým, že sme začali praktizovať antikoncepcný prerušovaný styk. Ja som v tom čase vôbec nevedela nič o plodných a neplodných dňoch a toto obdobie bolo pre nás veľmi ťažké. „Bili“ sa v nás túžba po intímnom zjednotení, strach z nečakaného tehotenstva, náboženské presvedčenie, uvedomenie si viny keď sme zlyhali. ... Môžem len konštatovať, že hoci sme mohli pri praktizovaní prerušovaného styku mať sex kedy sa nám zachcelo, neprinieslo to do nášho manželstva slobodu a požehnanie. Skôr naopak, s manželom sme sa ako keby začali odcudzovať. Je to zaujímavé zistenie, ale pravdivé.

Pomoc nám prišla cez malé kresťanské rodinné spoločenstvo, do ktorého sme sa zapojili a kde som sa s týmto našim problémom pozdieľala. Dohodli sme sa s ostatnými, že sa budeme za tento problém modliť, volať Boha na pomoc pri riešení tohto problému a hľadať aj konkrétnu pomoc. Prosili sme, aby naše manželské lôžko nebolo pre nás otroctvom, bremenom a dokonca ani miestom bolesti, ale aby sa stalo oltárom našej vzájomnej lásky a sebadarovania. Spoločenstvo zavolalo k nám manželov Predáčovcov, ktorí nám urobili kurz symptotermálnej metódy plánovania rodičovstva. Postupne som sa naučila spoznávať moje plodné a neplodné dni. Mój manžel mi bol pri tomto spoznávaní veľkou oporou, kúpili sme si prístroj Personu, ktorý nám dodával istotu vo vlastných pozorovaniach a hodnoteniach.

Hoci sme urobili prvý krok a začala som sa spoznávať, aj tak strach z nečakaného tehotenstva sa nestratil, bol veľký. A zlyhávali sme. Na základe týchto skúseností sme sa rozhodli ísť na duchovné cvičenia pre manželov – kurz Rút, kde sme sa jasne rozhodli, že už nebudeme a nechceme zabraňovať počatiu týmto hriechnym spôsobom. Boh vypočul naše modlitby a postupne uzdravoval aj môj strach a až do takej miery, že tri roky po tomto kurze sme sa slobodne s manželom rozhodli mať dieťaťko! A Boh nám požehnal dcérku.

A Boh neskončil len pri tomto dare. Ja osobne mám počas plodných dní veľkú túžbu po mojom manželovi a musím povedať, že zo začiatku bolo pre mňa veľmi náročné sa v tomto čase vzdať radostného zážitku z manželského spojenia. Môžem svedčiť, že po vzájomných rozhovoroch a modlitbách sme sa dostali do veľkej slobody. A ja zažívam aj počas neplodných dní túžbu po manželovi a počas nášho zjednotenia aj všetko čo s tým súvisí. Zažívame, že toto zjednotenie nie je len o uspokojení tela, ale je to pre nás hlavne vzájomným obdarúvaním až posvätením, kedy vnímame, že naše manželstvo, náš vzťah sa utužuje, spevňuje a prináša do manželstva jednotu, pričom môžem v pravde vyhlásiť, že v čase keď sme zabraňovali počatiu prerušovaným stykom toto nášmu manželstvu chýbalo, aj napriek tomu, že sme mohli byť spolu kedykoľvek. Skôr naopak, my sme vtedy žili akoby vedľa seba a dokonca nás to začalo odcudzovať.

Čo sa týka dodržiavania plodných a neplodných dní nevravím, že sme počas plodných dní nepadli, ale k tomuto len poviem, že verím, že môj Boh vidí do našich srdiec a na naše pohnútky. Keď z ľudskej slabosti zlyhávame a vyznávame mu svoj hriech vo sviatosti zmierenia, dáva nám cez kňaza rozhranie a posilu zdokonaľovať sa v žití úprimnej lásky. Myslím si, že náš nebeský Otec sa teší z toho, že máme túžbu chcieť podľa jeho plánu milovať jeden druhého a oceňuje našu každodennú snahu o to, aby sme ja a môj manžel boli jedno. Naše manželstvo sa utužuje a aj po 25 rokoch sme si vzácní a máme sa stále radšej a radšej. S mojím manželom sme sa zhodli, že dodržiavanie plodných a neplodných dní za pomoci Ducha Svätého, utužilo naše manželstvo, posilnilo naše telá v boji proti egoizmu a sebecktvu a tým aj proti vonkajšiemu tlaku chorej a nezriadenej sexuality. Učenie Cirkvi, konkrétne toho, k čomu nás pozýval blahoslavený pápež Pavol VI. je reálna možnosť, ktorú môžu všetci manželia žiť vo svojom každodennom živote, tak ako sme to prijali a naučili sa praktizovať aj my. Sex je radostnou súčasťou nášho manželského života a tým, že sme sa naučili rešpektovať učenie Cirkvi neprináša nám rozdelenie, ktoré sme zakúsili, ale je pre nás darom pre naše zjednotenie a posvätenie.

Podľa môjho názoru táto oblasť manželského života je veľmi napádaná a v tých manželstvách, kde sa sexualita nepodriadi láske – (nehovorím o seba láske) ale o Božej Láске v nás. Na druhej strane ani teplomer a Persona a iné prístrojčky a kalendáriky nezaručia sami o sebe jednotu manželov a podľa môjho názoru majú byť len pomôckou k plneniu Božieho plánu.

Svoje svedectvo zakončím Božím Slovom:

Ak však ty budeš horlivo hľadať Boha a o milosť prosiť Všemohúceho, ak si čistý a úprimný, tak teraz povstane pre teba a obnoví tvoj spravodlivý príbytok a hoci tvoje začiatky boli nepatrné, tvoja budúcnosť sa preveľmi rozmôže. (Jób 8:5-7)

Lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie: (1. Solúnčanom 4:3)

Bože ďakujem ti že si mi dal môjho manžela a môžeme si byť jeden pre druhého Tvojim darom.

Helenka

Dopis z Kamerunu

Ephraim a Theresia Lukongovi

Milí přátelé,

po nějakou dobu jsme nepsali. Po pohřbu své maminky byl Ephraim velmi nemocný, ale teď je úplně v pořádku. Jediné, co nás stále mrzí, je zamítnutí šengenského víza francouzským konzulátem v naší zemi. Bylo by nám umožnilo vás všechny vidět a zúčastnit se vaší národní konference. Je nám také velmi líto, že bylo zbytečně vydáno tolik peněz. Jenom Pán Bůh ví proč.

Minulý měsíc (září) jsme začali kurz se 14 páry ze 14 farností diecéze Mamfe na pozvání Msgr. Andrew Nkea, biskupa této diecéze. Otevřel vlastní diecézní centrum pro rodinný život a zaměstnal vedoucí pár na plný úvazek, aby pracovali stejně jako my v diecézi Kumbo. Přijeli na týden k nám do Kumba, abychom je zaučovali v práci rodinného apoštolátu. Když jsme v září začínali školit těch

14 párů na uživatele symptotermální metody PPR, strávili jsme také určitou dobu tím, že jsem pomáhali vedoucímu páru se založením diecézního centra pro rodinu. Pojedeme tam znovu na dva dny na konci října na druhé setkání kurzu pro těch párů a budeme pracovat na tom, aby z nich v příštím roce byly kompetentní uživatelé. Biskup chce, abychom je pak po 4 setkáních kurzu školili na učitelské páry. Tak na konec bude 14 ve farnostech zajištěna instrukce v PPR. Biskup je velmi laskavý, hradí naše cestovné, ubytování, jídlo a dokonce i malé kapesné. Je to ten biskup, který otevřel workshop na propagaci PPR. Je doktorem kanonického práva od Pontifické univerzity v Římě. Modlete se s námi, aby se nám podařilo zřídit apoštolát PPR v jeho diecézi.

V prosinci očekáváme naše 11. vnouče od naší třetí dcery. Dejte o sobě vědět. S láskou, Ephraim a Theresia

Je zajímavé, že kamerunský biskup, Msgr. Nkea, který má určitě velmi omezené finanční prostředky, je investují právě do propagace PPR. Zřejmě chápe, jak velkou škodu působí antikoncepce na manželství a rodinu a jak důležité je čisté manželství pro zdraví církve a společnosti. LPP ČR podporuje apoštolát manželů Lukongových ročně ve výši 1.500 EUR (cca. 40.000 Kč). Letos jsme dostali z ciziny dar ve výši 1.000 EUR právě na tuto práci, takže z našich prostředků platíme letos jen 500 EUR.

David Prentis

NOVINY Z RODINY LPP vydává šestkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy párů České republiky, o.s. David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz, číslo účtu: 215 288 136/0300. Minimální členský příspěvek 150 Kč /12,- € ročně. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozefa a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 95301 Zlaté Moravce, tel.: 0908 722 055, 0915 971 191, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk, číslo účtu: 207 215 6257/0200. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: v ČR 400 Kč, v SR 15,- € za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.